

[Edele Kruchow.]
byggeriet og i væksten af sygehuspersonale.

Inden for sundhedsvæsenet er det såvel som inden for andre offentlige udgiftsområder nødvendigt at vurdere udnyttelsen af den menneskelige arbejdskraft i den hensigt at anvende den både så rigtigt og så økonomisk som muligt.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om ændring af udskrivningsloven og lov om særlig indkomstskat.

(Foregående del af tredje behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 1553, udvalgets tilføjelse til tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 57).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tilføjelsen til tillægsbetænkningen.

Uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Behandlingen genoptoges.

Ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen sattes først til forhandling.

Grünbaum (S):

Ved denne fortsatte tredjebehandling af forslaget til udskrivningslov vil jeg gerne som den, der anmodede om udsættelsen for at vi kunne få lejlighed til en ny forhandling i udvalget, give udtryk for tilfredshed med, at vi fik denne mulighed, og at der opnåedes et bredt forlig, som nu med ændringsforslaget, som findes i tilføjelsen til tillægsbetænkningen, opretholder provenuet fra det ændringsforslag, der blev forkastet ved afstemningen forleden, og samtidig fastholder, at de større formuer beskattes med en noget højere sats. De mindre formuer bevarer den lempeligere beskatning for formuer op til 2 mill. kr. Alt i alt synes jeg, det er et forhandlingsresultat, som vi kan være tilfreds med.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke tilfredshed ikke blot med resultatets rent saglige indhold, men også med det, at regeringen og finansministeren hermed har forladt den hidtidige stejle hold-

ning i denne sag. Vi har mødt hinanden på halvvejen. Det er en god ting, som måske kan bidrage til et bedre samarbejde her i folketinget — uden at jeg dog på baggrund af denne sag skal trække de helt store linjer op, det tror jeg ikke den kan holde til.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for det af flertallet stillede ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Det synes mig, som om flertallet i denne sal endnu ikke har gjort den store, indtrængende indsats for loyalt at forstå fremskridtspartiets ideologi; derimod er der vist én ting, som er gået op for en hel del herinde, nemlig at vi sådan almindeligvis er imod skatteforhøjelser. Det, der er tale om her, er, at der nu skal lægges 25 mill. kr. oven på den indtægtsskat, som kaldes for formueskatten, og derfor kan det næppe undre nogen at høre, at vi vil stemme imod.

Det undrer mig da heller ikke at høre, at hr. Grünbaum ville stemme for, og endnu mindre undrede det mig med kendskab til hr. Grünbaums virksomhed som skatteminister igennem årene, at han mente, at når hans ændringsforslag, som faldt ved afstemningen sidste gang, lå 30 mill. kr. over regeringens forslag og vi nu skal stemme om noget, der ligger 25 mill. kr. over regeringens forslag, så er man mødtes på halvvejen. Det stemmer jo aldeles med den skatteregning, som hr. Grünbaum har lært os ned gennem 1960erne og begyndelsen af 1970erne.

Derimod kunne man måske nok undre sig — sådan i første omgang — over, at skatteforhøjelsens vej, indkomst- og formueskatteforhøjelsens vej, også var venstres vej. Situationen her i folketinget var jo den, da hr. Grünbaums ændringsforslag var faldet, at man klart for enhver bl. a. med kristeligt folkepartis stemmer kunne have fået gennemført lovforslaget, som man ønskede det, hvis regeringen, hvis venstre, var gået ind for, at tredjebehandlingen ikke skulle foregå i to afdelinger. Vi måtte imidlertid tage til efterretning, at det ville venstre ikke. Venstre ville heller ikke forhandle med dem, der havde reddet venstre ved to afstemninger mod hr. Grünbaum i folketinget, de to partier, der til 100 pct. havde været loyale over for venstre. Da man skulle klare situationen 84-84, ville venstre ikke rette henvendelse

[Glistrup.]

til disse to partier for at forhandle med dem. Venstre styrkede ind for at forhandle med hr. Grünbaum om hr. Grünbaums skatteforhøjelsesplaner, og det er resultatet heraf, der finder udtryk i det ændringsforslag, vi behandler i dag.

Vi må altså tage den linje fra partiet venstre til efterretning, at det var skatteforhøjelsesvej, man ville vandre her i den kolde januar måned, fuldstændig på linje med den vej, venstre i øvrigt har vandret i januar måned, markeret kraftigst af handels- og økonomiministeren.

Lad os håbe på, at den måned, vi nu er kommet ind i, kan betyde et tårbrud i forhold til det, der blev erfaringen fra januar måned: venstre, Danmarks antiliberala parti.

Jens Foged (V):

Disse meget kraftige bemærkninger fra hr. Glistrup fortjener en placering på et helt andet grundlag end det, vi debatterer her i dag. Vi har helt anderledes tanker om skattepolitikken i Danmark, end de kommer til udtryk i et forslag af denne art. Vi er ikke særlig begejstrede for, at formueskatten forhøjes. Vi gik ind i seriøse forhandlinger for at få et forlig her i folketinget, og det står vi ved, og derfor kan jeg anbefale ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen til vedtagelse.

Med hensyn til den egentlige skattedebat vil jeg sige, at alle partier vel til alle tider har været imod skatteforhøjelser. Det er ikke noget, fremskridtspartiet kan tage patent på. Men de andre partier har erkendt, at der skal betales skat i et land, når man vil have samfundet til at fungere. Det er, som om hr. Glistrup ikke ønsker, at samfundet skal fungere. Det er vi ansvarlige over for, og derfor går vi ind i seriøse forhandlinger, når vi diskuterer skat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne først sige lidt om ændringsforslaget, som jeg mener skal vedtages nu. Jeg tror ikke, det er det bedst opnåelige. Hr. Grünbaum sagde for et øjeblik siden heroppefra, at man havde lettet beskattningen af de små formuer. Der lå som bekendt et andet forslag, og i forhold til dette andet forslag betyder det foreliggende ændrings-

forslag en forøgelse af beskattningen på formuer op til 750.000 kr. fra bundgrænsen på 450.000 kr., og derefter betyder det en forøgelse af skatten på de formuer, der ligger over 2 mill. kr. Sådan ligger det.

Desværre må jeg sige, at det forekommer mig, at når man fra socialdemokratiets side så stædigt fastholder, at det skal ordnes på netop den måde, som det nu bliver, så er man øjensynlig gået ud fra, at når noget kan laves indviklet, så må man for himlens skyld ikke lave det enkelt. Men når jeg har sagt dette, skal jeg gentage, at denne sag må vi se at blive færdige med; vi kan ikke fortsætte med at tykke drøv på den, og alle skønhedsfejlene til trods mener jeg, den skal igennem nu.

Måtte jeg lige rette en fejlagtig bemærkning, der blev fremsat af en anden ordfører, nemlig hr. Glistrup. Hr. Glistrup mente, det var rimeligt, at fremskridtspartiet stemte imod lovforslaget, som det nu foreligger, fordi det betød en forøgelse af skatterne — indkomstskatterne, som de giver sig udtryk i denne formueskat — på 25 mill. kr. Hvis vi følger hr. Glistrup — og med „vi“ mener jeg naturligvis et flertal — så vil der blive udskrevet 480 mill. kr. i formueskat. Men hvis vi vedtager det foreliggende forslag, så falder formueskatten til 385 mill. kr. Derfor kan jeg slet ikke forstå hr. Glistrup, hvis det er hans alvor, at skatterne på indkomst skal ned.

Hagen Hagensen (KF):

Vi har hele tiden under denne sags behandling haft det klare standpunkt, at vi ikke ville skærpe formuebeskattningen, og det fastholder vi. Vi kan derfor ikke medvirke fra det konservative folkepartis side til det stillede ændringsforslag, da det skærper formuebeskattningen.

Børge Johansen (CD):

På mit partis vegne kan jeg anbefale det stillede ændringsforslag. Vi er tilfreds med den tilslutning, det har fået i udvalget, og vi vil da også gerne i den anledning gøre vor reverens både for regeringen, socialdemokratiet og det radikale venstre.

Når hr. Bernhard Baunsgaard i torsdags ironiserede lidt over den tid, det havde taget, og tog Parkinson til hjælp, så var det måske ikke helt uden føje, men hr. Bern-

[Børge Johansen.]

hard Baunsgaard kunne jo have føjet til, at Parkinson selv gør en undskyldning for menneskenes ufuldkommenhed ved at sige, at fuldkommenhed er endelighedens kulmination, og den kommer der aldrig noget efter.

Ømann (SF):

Vi må jo fra SFs side være lidt skeptiske over for regeringens planer om en skattereform, når vi ser, at den indledes med, at man er meget ødsel med at vælte penge ud på områder, hvor der i og for sig ikke er behov for at give lettelser, i hvert fald ikke i sammenligning med den hårde beskatning af lønindkomsterne her i landet. Men vi vil da gerne se på, hvad venstre yderligere har i tankerne med hensyn til sin skattereform. Og det er da ikke sådan, at vi ikke vil være med til noget som helst. Vi vil da gerne være med til det ændringsforslag, som stilles her i dag. Det vil vi så meget mere, som det kun fjerner sig 15-20 mill. kr. i provenu fra det, vi havde forudset, om jeg så må sige før syndfloden. Yderligere er der indført en progression i formuebeskatningen, og vi kan da ikke have noget imod, at man tager lidt hårdere fat på millionærerne her i landet — de er jo efterhånden blevet en talstærk gruppe.

Hvis ændringsforslaget vedtages, kan jeg godt sige med det samme, at vi også stemmer for lovforslaget som helhed.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er glad for dette forlig, ikke fordi vi i og for sig er glade for at opkræve højere skatter, men det må ses i en større sammenhæng. Det er et spørgsmål om at spare op, kan vi sige, for en sanering af statens indtægter og udgifter er jo nødvendig. Da vi gerne vil undgå for voldsomme nedskæringer, særlig når det drejer sig om det sociale område, og da vi meget gerne snart vil nå frem til en nedsættelse af indkomstskatten, er det jo nødvendigt at skaffe indtægter andre steder, og det er vi altså med til her.

Vi vil derfor anbefale at stemme for ændringsforslaget. Hvad selve lovforslaget angår, vil vi også anbefale at stemme for det.

Kaj Hansen (DKP):

Det lovforslag, vi behandler her, har jo i grunden haft en besynderlig gang her i tinget. Da det sidst var på folketingets dagsorden, forelå der et ændringsforslag, der kunne samle et flertal af partierne her i salen. Det gik ud fra en skattefri bundgrænse for formuebeskatningen på 450.000 kr., men samtidig hermed var der indført progression i beskatningen, således at formuer over 3 mill. kr. fik skattepromillen hævet fra 9 til 12 promille. Da dette forslag var til behandling, udtalte jeg, at vi fandt grænsen på de 450.000 kr. for høj, men at vi ville stemme for forslaget, da vi fandt indførelse af progression i formueskatten både rigtig og fornuftig. Hertil kom, at regeringen samtidig kunne komme i mindretal på det spørgsmål — noget, der ud fra vor opfattelse af regeringen måtte veje tungt til. Jeg skal derfor ikke skjule, at vores forbavselse var stor, da afstemningen viste, at stemmerne stod lige; havde blot en socialdemokrat mere været til stede, kunne det have bragt regeringen i vanskeligheder, men sådan er der jo så meget.

Nu foreligger der altså et forlig, som også regeringen er med i. Jeg kan imidlertid ikke se, at der er nogen som helst saglig grund til at gå op til en formuegrænse på 450.000 kr. Det betyder, at der ikke inddrages noget af den inflationsskabte værditilvækst på jord og ejendomme. Derimod er progressionen opretholdt i forslaget, men dog på en anden måde end i det tidligere ændringsforslag.

Jeg bliver også nødt til at gøre et par andre bemærkninger. Nu er vi i den situation, at vi ikke har haft mulighed for at deltage i udvalgsarbejdet og dér stille vore ændringsforslag. Vi har endvidere måttet konstatere, at der er en alvorlig brist i forretningsordenen, idet vi ikke har mulighed for at stille ændringsforslag til det forlig, som nu foreligger. Det er mildt sagt en besynderlig arbejdsform, der viser, at vigtige sager i realiteten ofte afgøres i udvalgene, hvor ikke alle partier er repræsenteret, og ikke i folketingssalen.

Derfor kan vi nu kun sige ja eller nej til det stillede ændringsforslag, uden at vi har haft muligheder for at påvirke dets udformning. I betragtning af, at der er tale om en, om end meget beskeden, forøgelse af prove-

[Jens Møller.]

nuet, vil vi ud fra de grunde, jeg har nævnt, stemme for ændringsforslaget.

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg sige, at i det forlig, der nu er indgået, og som regeringen har tiltrådt, ligger der ikke nogen ændret holdning fra regeringens side til formuebeskatningen, men vi har realistisk vurderet, at de partier, der ved afstemningen i torsdags gik imod regeringens forslag, mønstrede et flertal — at det ikke var til stede i torsdags, er så en sag for sig. Vi måtte også realistisk vurdere det sådan, at hvis vi skulle gentage en sådan afstemning i dag, så ville et sådant flertal være til stede. Og da det er en realistisk regering, man har, fandt vi det mere hensigtsmæssigt at finde en løsning på problemet, hvor man undgik en ny kampafstemning om et ændringsforslag.

Jeg vil dog gerne understrege, at jeg tror ikke, det tjener tingets almindelige arbejde og tingets almindelige omdømme i befolkningen, hvis vi i fremtiden skal opleve gentagelser af, at lovforslag ved tredje behandling sendes tilbage til udvalgsbehandling, hvis nogle af partierne her i salen ikke finder, at forløbet ved tredje behandling går i den retning, som man havde ønsket og forudset.

Med disse bemærkninger kan regeringen tiltræde ændringsforslaget.

Glistrup (FP):

Finansministeren har ikke ret i, at det var en realistisk vurdering, finansministeren har udøvet her. Finansministeren og hans parti kunne i torsdags have fulgt det, som det største støtteparti for regeringen gik ind for og foreslog fra denne talerstol, nemlig at tredjebehandlingen blev bragt til ende på normal måde i torsdags. Da finansministeren ikke ville være med på den linje, kunne finansministeren i det mindste, når der skulle rådslås i den da opståede situation, have rådslået med sine venner i stedet for at gå til dem, man måtte tro var hans fjender

— hvis han da ikke er avlet i FINDERUP lade. Man fik ærlig talt indtrykket af, at den landbrugsejendom, finansministeren kom fra den dag, var ejendommen oppe i FINDERUP, for der er ikke nogen som helst tvivl om, at med væsentlig mindre provenutab kunne vi have reddet regeringens forslag igennem ved f. eks. at optage forhandlinger med retsforbundet. Men det var ikke finansministerens linje. Finansministerens linje var skatteforhøjelsens linje, var hr. GRÜNBAUMS linje.

Hr. Jens Foged har helt uret i de betragtninger, han fremsatte. Hr. Jens Foged angriber fremskridtspartiets stilling i denne sag, fremskridtspartiets stilling, der udelukkende går ud på, at vi står fast på det grundlag, vi har kæmpet for skulder ved skulder med hr. Jens Foged, i hvilken kamp vi har sejret 2 gange over for de anslag, der er kommet fra hr. GRÜNBAUMS side. Vi kæmper for fortsat at nå det, som hr. Jens Foged sammen med os andre stemte for både ved anden behandling og ved første akt af tredje behandling i denne sal. Derfor er angrebet fra hr. Jens Fogeds side helt forkert.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes ikke, at historien om FINDERUP lade eller andre mere eller mindre korrekte historiske paralleller skal danne afslutning på denne debat. Jeg synes, vi skal vende tilbage til det, som hr. GRÜNBAUM sagde ved debattens begyndelse. Hr. Glistrup har gjort meget ud af at fortælle dette folketing, hvilken lære man skulle drage af valget. Jeg tror, der er én lære, hr. Glistrup helt har overset, og det er den, at befolkningen har i alt fald ønsket, at partierne skulle prøve at finde hinanden og ikke begynde at tale om krig og fred og venner og fjender i forbindelse med en uenighed om et forslag, der er af så ringe betydning sammenlignet med de store spørgsmål, der i øjeblikket forhandles rundt omkring i dette hus.

Må jeg, som mit partis ordfører gjorde det, complimentere regeringen for, at man har forstået, at der er andre og større sager

[Erhard Jakobsen.]
 end formuebeskatningen. Bundgrænsen for formueskatten er meget rigtigt bragt på linje med, hvad ny ejendomsvurdering osv. gjorde nødvendigt, men derefter har regeringen vist, at man ønsker at forhandle ikke mindst med det største parti i folketinget. Og hr. Glistrup kommer til at forstå, at det er nu en gang ikke fremskridtspartiet, der er den største parti. Fremskridtspartiet har lige nøjagtig den placering, som vælgerne har givet det ved at give det 28 mandater i forhold til 179, og fremskridtspartiet må placere sig ved at tage stilling til de aktuelle og betydningsfulde spørgsmål og ikke alle mulige petitesseer.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen
 vedtoges med 122 stemmer mod 43.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glistrup (FP):

Det, som der nu skal stemmes om, er, om man foretrækker udskrivningsloven fra 1972 eller det maltrakterede regeringsforslag, som lige er blevet vedtaget. Når man skal sammenligne, må man være opmærksom på, at der er to skatter til forskel.

For det første er der indkomstbeskatningen af dødsboer, hvor man simpelt hen har drevet procenten op fra 35 til 40. Skal vi nogen sinde have en jordisk chance for at få indkomstskatteprocenten ned, så er der ikke andet at gøre end at stemme imod, sådan så de 35 pct. bliver stående. Erfaringen for, hvordan det går, når man først har fået en højere indkomstbeskatningsprocent, er for deprimerende. Der er her tale om arvinger, der rammes i en meget hård situation. Det må veje meget tungt.

På den anden side er der formueskatten. De af hr. Bernhard Baunsgaard med tyvstarten før fremførte bemærkninger er helt korrekte, og det betyder, at hvis man stemmer imod lovforslaget som helhed og får flertal for det, så vil formueskatten for et enkelt år komme 25 mill. kr. for højt op, navnlig for en række millionærer.

Fremskridtspartiets vej er arvingernes fremfor at beskytte millionærene i et enkelt år. Fremskridtspartiet går ind for, at vi stemmer imod lovforslaget som helhed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil bare lige trække op, hvad der sker, når man stemmer imod dette lovforslag. Finansministeren ville få 480 mill. kr. ind ved en uændret lov, men hvis vi nu stemmer for lovforslaget, som det foreligger — så ufuldkomment det end er — så får finansministeren kun 385 mill. kr. Hvis fremskridtspartiet stemmer imod dette lovforslag og det skulle lykkes det at få overtalt et flertal i dette ting, så ville man altså stemme for, at der flyttedes 100 mill. kr. bort fra borgerne over til staten.

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, hvad han sagde, men fremskridtspartiet er også på det punkt et parti, der tænker længere end det radikale venstre (*Munterhed*). Vi ved nemlig, at hvis lovforslaget som helhed bliver vedtaget, så har loven virkning for et enkelt år, og så får vi formueskatten taget op til revision i løbet af året 1974, men gør vi det ikke, så er sædvanlig praksis i dette hus, at formueskatten kommer til at ligge på det vedtagne niveau de næste 4 år. Derfor mener vi, at set på lidt længere sigt har hr. Bernhard Baunsgaard ikke ret i de betragtninger, han anførte.

Hagen Hagensen (KF):

Vi er ved at komme til vejs ende, og jeg skal blot føje til, at jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard ikke har ret i den argumentation, han bruger her. Vi anerkender, at der er et flertal, der nu har vedtaget et ændringsforslag, og det fører til, at loven bliver således; men det ændrer ikke noget ved vores holdning. Vi kan fortsat ikke gå ind for en skærpelse i formuebeskatningen. Vi vil derfor stemme imod lovforslaget.

Jeg skal føje til, at vi i sin tid, da vi behandlede spørgsmålet ved anden behandling, er gået ind for den forhøjelse, der foreslås i dødsbøbeskatningen, og det har vi gjort ud fra den begrundelse, at det stort set derved føres på linje med, hvad der betales i skat i øvrigt. Samtidig må man ikke glemme, at ved revisionen og ændringen af loven

[Hagen Hagensen.]

har man ændret grænserne for størrelsen af skattepligtige dødsboer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 120 stemmer mod 41; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 744, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 55).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Egon Jensen (S):

Jeg skal ikke gentage de argumenter, jeg brugte ved første behandling af forslaget om ophævelsen af sammenlægningen af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner, men blot sige, at det modtagne materiale, som jeg i øvrigt takker indenrigsministeren for — det var fyldestgørende — og ikke mindst referatet fra kommissionens møde har overbevist mig om, at kommissionens indstilling var rigtig.

Der er tale om en særbehandling af Ledøje-Smørum i forhold til det øvrige land, og det kan skabe konsekvenser for alle landets andre kommuner. Jeg er tilhænger af nærdemokrati, men når man argumenterer på, at det går særlig godt med 5.800 indbyggere, så sætser man jo på, at vi skal have 23.000

indbyggere i samme kommune, og hvordan går det så med nærdemokratiet?

Formanden:

Der er uro både til venstre, til højre og midt for; jeg vil gerne have mere ro i salen.

Egon Jensen (S):

Det er for mig at se et meget, meget vigtigt forslag. Jeg beklager, at der tilsyneladende er flertal for at følge ministeren, men må fortsat anbefale, at man ved tredje behandling stemmer imod ministerens forslag.

Det ændringsforslag, som foreligger, hvorefter loven træder i kraft straks, kan vi selvfølgelig tiltræde, ikke mindst fordi vi går ud fra, at det drejer sig om hensynet til kommunevalget den 5. marts, men det må for mig at se være det eneste hensyn, partierne har taget, andet kan jeg ikke forestille mig.

Jeg ved godt, det vil være populært at ændre standpunkt og sige, at nu skal Ledøje-Smørum kommune være selvstændig, men dels de argumenter, kommissionen har fremført, dels de argumenter, som er fremført i udvalget, har overbevist mig om, at her er der tale om en rigtig indstilling og en rigtig behandling.

Bodart (FP):

Vedrørende ophævelsen af sammenlægningen af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner har vi i det kommunale udvalg haft lejlighed til at høre repræsentanterne fra henholdsvis Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

Der er her ikke kommet yderligere oplysninger, som har kunnet ændre vores stillingtagen til spørgsmålet. Det, vi i særdeleshed måske nok har været lidt betænkelige ved, er Ledøje-Smørum kommunes skolevæsen. Men der er fremkommet yderligere oplysninger, nemlig at skolevæsenet i Ledøje-Smørum omfattes af: a) Søagerskolen, der er opbygget om en centralskole fra 1956 med udvidelser ved tilbygninger i to etaper, og b) Boesagerskolen, projekteret som 3-sporet skole; skolen er udbygget med en fagklassefløj og en normalklassefløj, der er taget i brug august 1972. De resterende to normalklassefløje er under opførelse til ibrugtagning fra august 1974.

De har en skoleplan for 1973-74 for Søagerskolens vedkommende på 448 elever til